

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA**GRANOLLERS**

DEL MOMENT POLÍTIC

Què fa l'Ajuntament?

La forma com actua nostra Corporació Municipal fa llàstima. Tan bona investida com havia pres en aquells *plenos* en que el *pupi* senyor Cunillera va intentar passar la *maroma*, i de cop i volta, té: com si el motor no li funcionés be, s'atura i no tira endavant. Perquè, ciutadans, la cosa és per ocupar-nos-en.

Ja va per set mesos que el Govern del Dictador Primo de Rivera deixà pas a un altre general que havia de conduir la nació pels bons viarans de la normalitat, i a Granollers la cosa està tan malament o pitjor que abans. Segueix el mateix estat de coses. Els tributs ciutadans no han disminuït en res; les càrregues dels veïns són tantes com eren en un principi; l'Emprèstit, el ditxós Emprèstit que tant enrenou va moure, està tal com el deixà l'Ajuntament passat; d'obres i millores, no se'n veuen per enlloc; les clavegueres, les escoles, les urbanitzacions, res. Res de res! Sols es paguen els cupons amb una puntualitat que fa caure d'esquena. I veient tot aixó, hom es pregunta. ¿Què fa l'Ajuntament?

Som nosaltres, els que opinavem, com seguim opinant, que uns Ajuntaments com els que va constituir automàticament el Govern Berenguer no havien de venir a fer gran cosa. Sobre tot, cap ajuntament que pensi pot afrontar ni un sol projecte important en uns mesos que, com els que estem passant, són d'interinitat. Però si els Ajuntaments no han de resoldre els problemes, almenys haurien de plantejar-los i orientar l'opinió pública, la vertadera opinió del poble, que vol saber, perquè li interessin, les coses de la comunitat.

Pel que atany a Granollers, caldrà que, per part de l'Alcaldia, es comuniqui als ciutadans tot el que havien fet mal fet els ajuntaments de la primera Dictadura i fins els que abans de l'any 1923 havien governat a Granollers.

Convindria que s'orientés als veïns de la ciutat i se'ls donés a conèixer — amb dades certes i resumides — quins foren, en ordre polític, els que perseguiren als ciutadans honrats, els que s'oposaren a que l'expressió lliure de pensament pogués fer-se a Granollers com si no hi hagués Dictadura, els que manaren empresonar els treballadors perseguïts per suposats delictes socials.

I en ordre administratiu, caldria que es senyalessin també els mals administradors, aquells que en profit propi i afany de lucre produïen o feien produir, en perjudici de la població. Perquè ha arribat l'hora de que Granollers sàpiga la veritat ben crua; el ciutadà no pot estar (per ignorància mai ben justificada) en perill de triar els menys bons i deixar sense representació als que de debò sabrien portar el govern de la ciutat pels camins de la llibertat i de la democràcia, així com també portar l'erari del comú pels viarans d'una sincera i honrada administració.

Totes aquestes coses podrien ventilar-se en sessions públiques de tot l'Ajuntament, on el poble podés tenir-hi cabuda. Més, es veu clar que el senyor Alcalde, *nostre digníssim Batlle*, no està per més discussions i no vol sessions plenàries del Consistori. Ja fa tres mesos que no s'ha reunit l'Ajuntament; i quan li pregunten els motius, diu que no hi ha res d'importància per a tractar. Ni que fossim en un poble de quatre cases!

I mentre el senyor Rosàs, alcalde de la segona Dictadura, nomenat per obra i gràcia de la «Lliga», no sap que hi hagi res d'importància per a ocupar-se'n l'Ajuntament, cada dia i a tot arreu hom parla d'assumptes capitals per a la vida futura de Granollers; assumptes i problemes que es discuteixen, la majoria de les vegades, amb complet desconeixement i sols per a fer atmòsfera.

Senyor Alcalde: si vostè no vol sessions municipals, demani al menys la tribuna de «La Unió Liberal» i d'allí estant digui al poble de Granollers tot el que té al pap. No vulgui controvèrsies; però al menys digui'ns quelcom de tot quant li ha preparat el senyor Rossell, en aquests mesos que actua de *funcionari revisor*. La ciutat li restarà agraïda, i nosaltres sabrem a qui haurem de donar nostra representació, quan arribi el moment d'acudir a les urnes.

Desengany

Ens l'ha produït el confrare granollerí «Inquietud», per al que tenim vera simpatia per redactar-lo volguts amics, i per la seva finalitat, anhel sentit pels qui la causa de la reivindicació societatària ens ha semblat sempre la més justa i la que millor pot ennoblir als que sense claudicacions de cap mena, hagin sabut enarbolar i mantenir en tots terrenys i «sens màcula» tan simpàtica bandera.

En la seva darrera edició inicien l'atac per diversos fronts i si fora gosadia seguir-los pels viarans que hom endevina, no obtindrien segurament perdó, si no anunciaven el «locat», en ésser aludits de la manera més injusta pels que inspiren el periòdic obrerista.

La nostra cura en posar-nos a cobert de les carícies de l'actual Dictadura la justificarà tot hom menys els que, per col·laborar-hi, en forma gens discreta, poden expressar lliurement i sense temença els seus punts de mira, així en l'ordre polític com en el social, malgrat llurs propagandes portin la signatura i el facsimil de l'autor.

La persecució de que se'ns fa objecte a nosaltres, liberals «de sempre», per part dels reaccionaris que governen Granollers, per l'apoi amb l'apoi dels titlats extremistes, no té precedents, i això abriguem la convicció que ho hauran de reconèixer els que en tot moment han pogut fer la seva via sense el més lleu entrebanc.

Exposar una doctrina i defensar-la amb braó des de la premsa per ignorat autor, no